

๑๐. การบริการสังคม

การบริการสังคมในบทนี้เป็นหัวข้อที่รวมเรื่อง การให้บริการ การดูแล การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน และความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ที่สังคมมีให้ต่อปัจเจกชน และครอบครัว

กฎหมายการบริการสังคม (*Socialtjänstlagen 2001:453 -SoL*) ได้กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้ประชากรในเขตของตนได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็น สภามณฑลเป็นผู้กำหนดหน้าที่ให้กับคณะกรรมการชุดต่าง ๆ นำไปปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*) เป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแลการให้บริการสังคมของเทศบาลนั้นเป็นไปตามกฎหมาย

๑๐.๑ บริการสังคมมีไว้เพื่อใคร?

ทุกคนที่พำนักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน เมื่อประสบความยากลำบาก สามารถขอความช่วยเหลือได้จากเทศบาลที่ตนพำนักอาศัยอยู่

ประชากรทุกคน มีสิทธิเท่าเทียมกัน ในการที่จะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม ในการที่จะได้รับการดูแล และการรักษาพยาบาล โดยเทศบาลจะจัดทำบริการสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

การปฏิบัติงานทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจะมีการบันทึกไว้ และแต่ละคนจะสามารถขอ ดู ทำสำเนา และคัดลอกบันทึกต่างๆ ในเรื่องของตนเองได้

การเข้ารับบริการนี้ จะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ยกเว้นกรณีของเด็ก หรือผู้มีปัญหาการเสพติด

มติของคณะกรรมการสังคมที่เกี่ยวข้องกับประชากรแต่ละคน สามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลปกครอง (*Förvaltningsrätten*)

ข้อมูลส่วนตัว (เช่น ข้อมูลเรื่องสุขภาพ สภาพครอบครัว การศึกษา การทำงาน สถานะการเงิน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์) ของผู้รับบริการนั้นเป็นข้อมูลลับ ที่จะนำไปเปิดเผยได้ เจ้าหน้าที่หรือพนักงานผู้ให้บริการจะต้องมีหน้าที่ในการรักษาความลับ

(*tystnadsplikt*) โดยจะต้องไม่นำข้อมูลของผู้รับบริการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หรือต่อหน่วยราชการอื่น ยกเว้นการให้ข้อมูลต่อตำรวจ หรือต่ออัยการที่ทำการสอบสวนการทำผิดกฎหมายที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย ๑ ปีขึ้นไป หรือเป็นที่สงสัยว่าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีได้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง เช่น การทำร้ายร่างกาย การกระทำทางเพศ เป็นต้น

๑๐.๒ ความรับผิดชอบที่มีต่อเด็ก

หน้าที่ที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งของคณะกรรมการสังคมก็คือ เรื่องการให้เด็กและวัยรุ่น ได้เจริญเติบโตภายใต้สภาพการณ์ที่ดี และมั่นคง “เด็ก” ในที่นี้คือ ประชากรที่

มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หมายถึงว่า เมื่อมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ก็จะต้องคำนึงถึงสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็กก่อน และให้สิทธิแก่เด็กในการแสดงความคิดเห็นของตน แต่ไม่ได้หมายถึงว่าจะเป็นการไปสร้างความกดดันให้กับเด็ก

๑๐.๒.๑ การแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก

ผู้ใดก็ตามที่ได้รับรู้มา หรือเกิดความสงสัยว่า มีเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ได้ถูกทำร้าย ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจภายในครอบครัว หรือนอกครอบครัวของเด็กเอง ผู้นั้นควรที่จะแจ้งให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบ และเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสังคมที่จะทำการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเด็ก และเด็กควรที่จะได้รับการปกป้องอย่างไร

๑๐.๒.๒ การมีหน้าที่ต้องแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก

ผู้ที่ปฏิบัติงานกับเด็ก ไม่ว่าจะอยู่ในภาคเอกชน หรือภาครัฐ เช่น ทำงานในเรื่องการรักษาพยาบาล การดูแลเด็ก โรงเรียน การบริการสังคม หรือการดูแลนักโทษ มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งเรื่องให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบโดยทันที ถ้าได้รับรู้ว่ามีสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ที่อาจจะเป็นภัยต่อเด็ก

เมื่อคณะกรรมการสังคมได้รับแจ้ง คณะกรรมการสังคม จะต้องทำการวินิจฉัย และทำการสืบสวนให้เสร็จภายใน ๔ เดือน และผู้เกี่ยวข้องจะต้องได้รับทราบว่าได้มีการเริ่มการสืบสวนนี้ด้วย

๑๐.๒.๓ มาตรการช่วยเด็ก และครอบครัว

ถ้าจำเป็น คณะกรรมการสังคมจะต้องมีมาตรการให้ความช่วยเหลือเด็ก และครอบครัว โดยการจัดหาบุคคล หรือครอบครัว ให้เข้าช่วยติดต่อดูแล โดยเด็กยังอยู่ในครอบครัวเดิมของตน

๑๐.๒.๔ การนำเด็กมาอยู่ในความดูแลของเทศบาล

(Omhändertagande av barn)

ถ้าจำเป็นที่จะต้องแยกตัวเด็กออกไปอยู่กับครอบครัวอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการดูแลเด็กวัยรุ่น (*Lagen om vård av ungdomar-LVU*) เทศบาลก็ต้องยื่นเรื่องขอมติจากศาลปกครอง และจัดหาครอบครัวที่ดูแลเด็กมีปัญหา (*familjehem*) ให้ และคณะกรรมการสังคมจะต้องนึกถึงครอบครัวที่เป็นญาติก่อน และต้องคำนึงถึงผลดีที่สุดที่จะเกิดกับเด็กเป็นหลัก และให้เด็กมีโอกาสได้พบกับบิดามารดา และพี่น้องของตน ครอบครัวที่รับดูแลเด็กนี้ จะได้รับคำตอบแทนจากเทศบาล และสำหรับเด็กพิการก็จะมีบ้านที่มีบริการพิเศษให้อยู่

แต่ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วน คณะกรรมการสังคมสามารถมีมติเองได้ก่อน แต่จะต้องแจ้งให้ศาลปกครองได้รับทราบภายใน ๑ สัปดาห์